

[Socialministeren.]

mærksom paa, at den i Sverige nedsatte sagkyndige Kommission om Ferie med Løn ogsaa er kommet til det Resultat, at Kravet om et Aars sammenhængende Tjeneste i samme Virksomhed ikke bør opretholdes, idet man derved udelukker store Grupper af beskæftigede, herunder alle Sæsonarbejdere, fra at faa Ferie med Løn.

Ved den nu foreslaaede Ferieordning har det som nævnt været Regeringens Ønske saa vidt muligt at tilsikre enhver beskæftiget Ferie uden Hensyn til, om han har været beskæftiget hele Aaret igennem, og om han i hele Beskæftigelsestiden har været ansat i den samme Virksomhed. Regeringen har endvidere ment, at Ferien for Personer, som har været fuldt beskæftiget Aaret rundt, ikke bør sættes lavere end til 12 Arbejdsdage, i hvilken Forbindelse jeg kan henvisse til, at den i Genève i 1936 vedtagne almindelige Feriekonvention dels fastsætter Ferien til mindst 6 Arbejdsdage, dels henstiller, at der finder en Forlængelse af Ferien Sted i Forhold til Tjenestetidens Længde, f. Eks. saaledes, at Ferien efter 7 Aars Tjeneste bør udgøre 12 Arbejdsdage, ligesom der, som nævnt, i Søfartskonventionen er fastsat en Mindsteferie af 9 Arbejdsdage, for Førere m. v. endda mindst 12 Arbejdsdage.

Endelig har Regeringen fundet det rigtigst, at Feriereglerne for samtlige beskæftigede, herunder Søens Arbejdere, fastsættes i en almindelig Ferielov paa samme Maade, som det er foreslaet af den for nævnte svenske Kommission.

Lovforslaget gaar da ud paa, at enhver Arbejder, Funktionær eller Medhjælper, hvad enten han er beskæftiget i offentlig eller privat Virksomhed, omfattes af Lovgivningen om Ferie med Løn, saaledes at man alene undtager Personer, hvis Arbejdsforhold, og derunder altsaa ogsaa Ferieforhold, er ordnet ved særlig Lovgivning, nemlig Statstjenestemænd, Læringer og de af Medhjælperloven omfattede Personer; under Hensyn til de særlige Forhold, som gør sig gældende for Personer, der er ansat paa Skibe, og som udelukkende lønnes ved Andel i Udbyttet, navnlig Partsfiskere, har man endvidere anset det for nødvendigt at undtage saadanne Personer fra Lovens Omraade.

Som tidligere nævnt er Udgangspunktet for den foreslaaede Ferieordning dette, at Personer med fuld Beskæftigelse skal have 12 Dages Ferie, saaledes at Feriegodtgørelsen maa beregnes til 4 pCt. af den i Aarets Løb oppebaarne Løn, og at i øvrigt enhver af Loven omfattet Person skal kunne op-

naa Ferieret med 1 Dag for hver Maaned, i hvilken han har været beskæftiget.

Da det imidlertid ikke er Hensigten, at der kun skal kunne erhverves Ferieret for hver fuld Maaned, i hvilken Beskæftigelsen i samme Virksomhed har været, har man som Hovedregel blot fastsat, at Ferieretten sættes i Forhold til Beskæftigelsens Længde, dog saaledes at der ikke regnes med Arbejde af kortere Varighed end en Uge, en Begrænsning nedad, som er fundet nødvendig af praktiske, administrative Grunde. For saadanne Personers Vedkommende, der, selv naar Beskæftigelsesperioden nedsættes til en Uge, som Følge af Arbejdsforholdene inden for det paagældende faglige Omraade vil være afskaaret fra at erhverve Ferieret — her er navnlig tænkt paa Løsarbejdere, som til Eksempel Havnearbejdere —, er det dog bestemt, at Socialministeren kan fastsætte ændrede Regler for deres Adgang til at opnaa Ferie. Endvidere er det under Hensyn til de særlige Forhold inden for Landbruget bestemt, at Retten til Feriegodtgørelse for Landbrugsarbejderen Vedkommende ikke skal gøres afhængig af nogen Art af sammenhængende Beskæftigelse, men at disse Personer vil være berettigede til Feriegodtgørelse fra en Virksomhed, naar de i Løbet af et Aar i alt 25 Dage har været beskæftiget i Virksomheden.

Den Feriegodtgørelse, der tilkommer de ferieberettigede, vil, som jeg tidligere har nævnt, være at beregne til 4 pCt. af den Løn, som den paagældende har indtjent i det Tidsrum, der ligger til Grund for Ferierettens Beregning, og dette Tidsrum er i Lovforslaget fastsat til Tiden fra 1. April til 31. Marts, hvorved Muligheden for, at den beskæftigede, naar Ferien skal holdes, arbejder i en Virksomhed, hvor Lønvilkaarene er væsentlig forskellige fra Lønvilkaarene i den Virksomhed, hvori Ferieretten er erhvervet, bliver mindre; end hvis man lagde Kalenderaaret til Grund.

Ferien skal som Hovedregel gives i Sammenhæng i Tiden mellem 2. Maj og 30. September. For saa vidt angaar Personer, der er ansat i Skibe, er dog Kravet om, at Ferien skal falde i Tiden 2. Maj—30. September, fraveget under Hensyn til de for Søen gældende særlige Forhold. Endvidere kan saavel Kravet om, at Ferien skal falde i den angivne Periode, som Kravet om, at Ferien gives i Sammenhæng, delvis fraviges, for saa vidt angaar Arbejdere i Landbruget samt Arbejdere i Sæsonvirksomheder hos visse Smaaahaandværkere m. v.

Som allerede tidligere nævnt sættes